

Здравейте, колеги!

Имам за вас страхотна новина, която веднъж завинаги ще ви освободи от суицидните ви терзания и щения. Българите сме каръци – най-големите каръци, които познавам. Да вземем които и да е народ в Европа и няма да намерим по-лош пример за каръщина. Не ме разбирайте накриво, аз си обичам България и българите, обаче въобще не искам да ми се случва това, което се случва точно на тях, клетите български каръци: първо им взеха нивите и вярата в Господа, после им набутаха социализма, след соцексперимента ги пробваха дали ще издържат на див капитализъм, при което голяма част от тях в борбата за оцеляване загубиха почтеност и морал, барабар с колата и половината покъщнина. Накрая им гепиха парното, атомната енергия, а някои без причина ги затвориха в чужд зандан, за да операт пешкира на Кадафито и да станат пишман, че са се родили в една страна, която с тях стори курбан на либийските башибозуци.

Когато става въпрос за каръци, не мога обаче да не отбележа, че най-лоша е комбинацията либидозни каръци. Това са каръци, които си носят каръщината с кеф! В България най-кефкаръци са лекарите, а от тях най-са пулмологите. Влез им с възлом под Юргана и ще видиш каква сладост те чака. Няма как да е иначе, след като продължаваме да работим с НЗОК и търпим калпазанлъка ѝ. Попитайте се има ли келепир пулмолог да работи доброволно със здравната каса в извънболничния сектор. Пиша само за извънболничния сектор, защото няма как да се скалъпят заплати и да се нахранят гаржетата у дома, без да се влачи хомотът в болничния сектор. И всичко това – без сантиментални пируети, с непосилни мъки и на гърба на болните, които лекуваме не по клинични, а по икономически критерии.

Освен това, ако искаме да нахраним децата си и в бъдеще, ще трябва да извадим брадвата и да започнем да дерем по една-две кожи месечно в частни консултативни кабинети, защото в ДКЦ-тата за нас няма кър. Ако сега отново трябва да реша дали да стана пулмолог, по-скоро ще опъна едно килимче и ще попрося в някоя гастроентерологична клиника. Аз ли ще съм този, дето ще се прецака втори път да диша във врата на кардиолозите и гастроентеролозите, а да не говорим за кардиохирурзите, които блажат *around the clock*, демек преди, след и навръх Коледа. Те са друга бира. А бе за някои всеки ден е Великден, а ние, пулмологите, сме си все същите ахмаци, както казваше баба ми. Все в чужда супа надзъртаме, все нашата акула се оказва глуха и все ние стъпваме на сапуна. Понякога толкова намразвам системата, че ми идва да заобичам всяка група, дори и ганьчната. Обзалагам се на две ректални тушета срещу една бронхоскопия, че дори и уролозите са по-берекетливи, макар и те да пращат лош хабер за дереджето си. Така, както вървят нещата, и през следващата година ще ни се разсъхне работата и ще ни е глуха акулата, както в онзи хубав виц за свирките против акули.

В България е най-яко да си на отговорна работа в гържавно гружество и да сучеш като сляпо гобиче от гържавната цица. Ей такива серсеми в България – колкото ти се ще. Няма да давам примери, те са всяка вечер в централните новинарски емисии. Ако някой намазан гържавен служител вземе един милион от гържавна сделка, това е в реда на нещата. Но ако лекар вземе белязани двадесет лева, преследват го като углавна мутра. Ако пък се претрепваш, воден от социалистическия алтруизъм на дято си, който е бил същия карък като теб, ще те обесят като Левски. Толкова ми писна и така се спаружих, че вече започвам да разбирам Ото Вайнингер, който в *Пол и характер* е писал: „Ако мъжът мисли за секс от време на време, жената – постоянно.”

Колкото по-тъп е един въпрос, толкова по-интелигентен е отговорът му! Затова е време да ви попитам харесаха ли ви първите четири броя на списанието и какво мислите за списанието въобще. Имате адреса ми по-долу.

А сега по-сериозно. В този брой ще разгърнем темата *кашлица*, която е най-големият препъни-камък на лекарите от общата практика. Кога да я лекуваме, как и колко дълго? Ето затова става реч.

Какво се случи до списването на броя:

- Медицинските ни сестри се отърваха и се завърнаха от Либия в родината си.
- Надявам се, че в ръцете ви са вече препоръките на БДББ за поведение при пневмонии, придобити в обществото, които бяха пуснати в ход с незабравим купон в Трявна. Ако не са, потърсете ги от регионалните представители на *ABBOTT Laboratories*, които се ангажираха с отпечатването.
- На 23 и 24 март в курорта Закопане (Полша) група ентузиастични от източния европейски регион, начело с проф. Жан Буске (*Jean Bousquet*) от Франция и проф. Роналд Дал (*Ronald Dahl*) от Дания, дадохме официалния старт на инициативата *GARD (Global alliance against chronic respiratory diseases)* – програма със социално значение, насочена към хроничните белодробни болести.
- На 25–29 април в хотелски комплекс *Sungate Port Royal* в Анталия, Турция, се проведе поредната сесия на *FEMTOS* в рамките на X-ия конгрес на Турската торакална асоциация (*TTS*). На тази сесия лекции по проблема за пневмониите в България изнесе доц. г-р Коста Костов (национален делегат на генералната асамблея на *FEMTOS*) и доц. г-р Явор Иванов.

Пишете ми безразсъдно смело на: koro_55@vta.bg

Коста Костов
юли 2007 г.

Всичките ни мечти могат да станат реалност, ако имаме куража да ги следваме.

Walt Disney